

Volg Mij!

Tijdschrift
voor jonge
Christenen

Hebzucht

Oogcontact

6/2016

Inhoud

■ Uit de actualiteit:	
Hebzucht	4
■ Jezus Christus:	
Jezus Christus – de Verlosser	6
■ Personen in de Bijbel:	
Goed bedoeld – de melaatse in Markus 1:40-45	9
■ Bijbelstudie:	
De Handelingen	11
■ Beantwoording van vragen:	
Verdelgt God de goddelozen?	17
Religieuze vervolging	17
■ Ter overdenking:	
Prikbord	18
■ De Bijbel in de praktijk:	
Tabitha – alleen maar een arme naaister?	20
‘Heere, toon ons de Vader’ – bidden tot de Vader	23
Oogcontact	27
■ Gods Gemeente:	
Deel 2: Naar welke kerk ga jij eigenlijk?	31
■ Goed nieuws:	
De rups	36

Colofon

© en abonnementen:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 – 47 17 46
E-mail: bestel@uhwdw.nl
Alle vragen i.v.m. abonnementen
richten aan de uitgever!

Redactie:

www.ChristelijkJeugdwerk.nl
E-mail: VolgMij@christelijkjeugdwerk.nl

Lay-out en ontwerp:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de

Volg Mij! verschijnt min. zes keer per jaar. Abonnementprijs Nederland 18,95 euro, Europa 26,95 euro (incl. verzending).

Gebruikte Bijbelvertaling: veelal de Herziene Statenvertaling, soms de Statenvertaling 1977 en wat betreft het Nieuwe Testament de Voorhoeve-editie.

W

anneer we een krant of tijdschrift openslaan, valt ons vaak meteen iets bijzonders op. Meestal een foto, omdat iets beeldends onze natuurlijke nieuwsgierigheid het snelst bevredigt. Onze blik wordt eenvoudigweg naar een foto toe getrokken. Dat geldt vast voor ons allemaal. Daarom zeggen we ook dat we ons ergens een 'beeld van willen vormen', wanneer we iets helemaal helder willen hebben.

Een afbeelding laat details zien waarover we ons oog kunnen laten gaan, waarnaar we langer blijven kijken, details die ons helpen dingen met elkaar in verband te brengen. Een goede fotograaf of een vakman op het gebied van lay-out weet waarop hij ons oog kan laten vestigen en hoe hij daarmee het gewenste effect kan oproepen.

Door wie laten wij onze ogen, onze blikken sturen? God zei tegen Abraham, toen Lot afscheid van hem had genomen: 'Sla toch uw ogen op en kijk vanaf de plaats waar u bent, naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen. Want al het land dat u ziet, zal Ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht geven' (Gen. 13:4-15). Hier kreeg Abraham van God Zelf een beeld te zien, om de zienswijze van God te leren kennen; om iets te lerende kennen – en nu spreek ik in nieuwtestamentische taal – van van wat God in Zijn hart had vanuit hemels perspectief. Abraham zag eerst ten gunste van Lot af van de goede weidegronden op de Jordaanvlakte; nu mocht hij zien wat God voor hem bedacht had.

Lot had ook al eerder 'zijn ogen opgeslagen en heel de Jordaanvlakte gezien' (Gen. 13:10). Dat deed hij niet omdat God dat van hem vroeg, maar vanuit zijn eigen begeerte en menselijk rationeel denken. Die stuurden zijn blik.

Er is nog iemand die onze blik ergens naartoe wil trekken: naar aardse dingen, naar materiële voordelen, ja, ook naar dingen die op het eerste gezicht gezien aantrekkelijk, ja, aanlokkelijk lijken, maar in werkelijkheid schadelijk, slecht en verderfelijk zijn: de duivel.

Wat wij bekijken, laat een indruk achter in onze geest en in onze harten.

Daarom kunnen we beter de beelden van God bekijken en die vasthouden. 'Zij zagen naar Hem uit, ja, stroomden op Hem aan; en hun gezicht werd niet rood van schaamte' (Ps. 34:6).

'Houd u aan het voorbeeld van de gezonde woorden, die u van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus zijn' (2 Tim. 1:13).

Jullie zullen gemerkt hebben dat mijn blik, toen ik de artikelen van dit tijdschrift doorkeek, is blijven haken bij het artikel 'Oogcontact', een artikel dat spreekt van het juiste zien. Ik wens ons allemaal toe dat we onze blik gevestigd houden op die ene ware Persoon, de Heere Jezus Christus.

De redactie

Hebzucht

Als onzichtbare afgoden de nummer 1 van ons leven worden

'Kinderen, wees op uw hoede voor de afgoden!' Bijna 2000 jaar geleden sprak de apostel Johannes aan het eind van zijn eerste brief deze waarschuwing uit (1 Joh. 5:21). Tegenwoordig niet meer actueel? Jazeker wel!

Een verslag om over na te denken

Het Oude Testament spreekt op veel plaatsen van afgoden en van afgodencultus. Het volk Israël mocht geen andere goden naast de ware en levende God hebben. God had het uitdrukkelijk verboden. Ook het Nieuwe Testament spreekt over goden. Niet zozeer over afgoden van hout en steen of ander materiaal, maar over onzichtbare

Wat is eigenlijk een 'onzichtbare' afgod? Kort gezegd, alles wat de Heere Jezus van de eerste plaats in ons leven verdringt. Dat kan heel veel zijn: mijn beroep, mijn hobby, mijn gezin, de sport, de muziek, de tuin, de mode, de auto ...

Hier het verhaal van iemand wiens aandelen een afgod voor hem werden en die er bijna aan ten onder gegaan was²:

Meer dan 40 jaar geleden, toen nog heel weinig gelovigen wisten wat er op een beurs gebeurt en hoe aandelen verhandeld worden, ging hij als jonge man de zakenwereld in. Hij zette al zijn geld op een dynamische en ambitieuze onderneming, waar hij helemaal vertrouwen in had. En hij had er het juiste gevoel voor. 'Zijn' bedrijf had de wind mee. De omzet steeg van jaar tot jaar, de winst ook, en als aandeelhouder verdiende hij er niet slecht mee. Hij was Christen, maar de economische pagina

afgoden. En die bedoelt ook Johannes in de eerste plaats, als hij ons voor de afgoden waarschuwt.¹

¹ Ik wil hierbij wel opmerken dat de eigenlijke, materiële afgodencultus in de afgelopen jaren in de vroegere Christelijke landen in toenemende mate terugkeert, zodat deze vermaning ook in dit opzicht geldig is. Zelfs in sommige kerken – niet alleen de katholieke – wordt er vandaag weer voor afbeeldingen en doden neergeknield.

² Bron: Idea Spektrum, uitgave 2002/28.

van de krant en de actuele beursberichten waren voor hem al gauw belangrijker dan zijn Bijbel. Verder bezocht hij Christelijke bijeenkomsten, maar zijn gedachten waren meestal ergens anders. Hij hielp nog mee bij Christelijke activiteiten, maar zijn meeste energie ging in de aandelen zitten. Hij miste geen enkele algemene vergadering van 'zijn' bedrijf, hij kende veel directeuren en bestuurders persoonlijk. En vooral: zijn portemonnee werd steeds dikker, zijn vermogen groeide. Zijn vrouw waarschuwde hem. Ze zag hoe de aandelen haar man veranderden. 'Hoe meer hij heeft, hoe meer wil hij'. Hij was gierig en hebberig. Het lot van andere mensen deed hem nauwelijks iets. Omdat hij zelf zuinig was, gaf hij ook anderen maar weinig – hoewel zijn inkomen gestaag steeg. Zijn leven bestond uit aandelen. Van 's morgens tot 's avonds was hij met één vraag bezig: hoe kan ik mijn kapitaal vermeerderen?

Terugblikkend op deze tijd, zegt hij nu: 'De aandelen waren een afgod voor mij geworden. Ik zat gevangen. De hele week door hielden de waardepapieren mij zó bezig, dat ik nauwelijks tijd nam om te bidden. Tijdens de zondagse kerkdienst zat ik niet goed in mijn vel. Daarom ben ik blij dat die tijd voorbij is'.

Hij heeft de grens – menselijk gesproken – nog net op tijd getrokken, of beter gezegd: God heeft die grens getrokken. Vlak voordat 'zijn' bedrijf faillissement moest aanvragen, had hij zijn hele aandelenpakket al afgestoten. En niet omdat hij de aanstaande crash had zien aankomen, maar omdat God in zijn leven ingreep.

Hij noemt het tegenwoordig genade van God dat Hij hem voor erger bewaard heeft. God heeft hem zijn vermogen niet afgenomen. In plaats van een financieel debacle te moeten beleven, kon hij zijn kapitaal

redden. Nu gebruikt hij het om Christelijke organisaties te ondersteunen.

Maar het wezenlijke is dat hij zegt: 'God neemt vandaag weer de eerste plaats in mijn leven in'.

Niet iedereen die de laatste jaren aandelen achternaliep alsof ze een afgod waren, is er zo genadig vanaf gekomen! Want zo iets belooft de Bijbel niet.

Wat is voor mij de nummer 1 in mijn leven?

Wie neemt eigenlijk de eerste plaats in mijn leven in? Misschien heb ik geen interesse in aandelen, maar tóch blijft deze vraag van toepassing. De apostel Paulus schrijft: 'Het leven is voor mij Christus'. Wat zou ik hier invullen: 'Het leven is voor mij ...'?

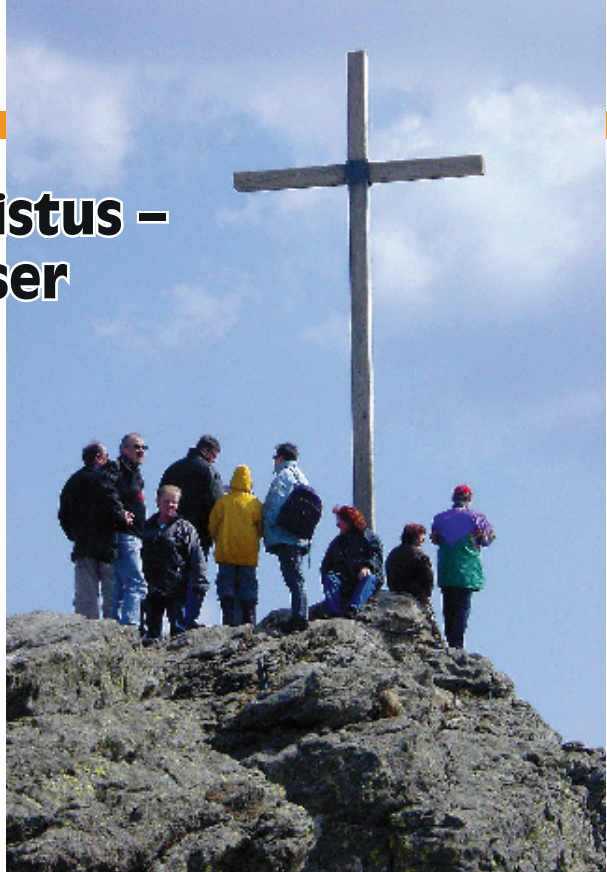
De Bijbel zegt overduidelijk: 'Hebzucht is afgodendienst' (Kol. 3:5). De zucht naar aandelen is maar één vorm van moderne afgodencultus. Er kunnen nog duizend andere dingen zijn, zoals al eerder gezegd. Daarom moeten we op onze hoede zijn voor de afgoden van onze tijd en deze waarschuwing serieus nemen.

Ernst August Bremicker

Jezus Christus – de Verlosser

In een vorig nummer hebben we gezien wat de Heere Jezus allemaal Zelf gedaan heeft. Er werd ook gezegd dat Hij Zichzelf als losgeld (1 Tim. 2:6) gegeven heeft. Deze keer willen we nadenken over wat het betekent dat Hij onze Verlosser is. Door Zijn menswording en Zijn dood aan het kruis heeft Hij de verlossing volbracht en is in verschillende opzichten de Verlosser geworden.

Al in het Oude Testament worden vaak de verlossing of het verlossen c.q. de Verlosser genoemd. In veel teksten gaat het om een illustratie, een beeld van de Heere Jezus als Verlosser. We kunnen denken aan de bekende geschiedenis van Boaz, zoals hij Ruth, de Moabitische, loste (Ruth 4). Of zoals ook Job wist 'dat mijn Verlosser leeft' (Job 19:25). In dit artikel willen we ons meer op het Nieuwe Testament concentreren, waarbij wij maar een paar teksten noemen. Daarbij is het belangrijk om het verband van de Bijbeltekst te zien, opdat we goed begrijpen wat er met de begrippen 'verlossing' of 'vrijkopen' wordt bedoeld. Het betekent niet altijd hetzelfde, wat

de eerste vermelding in het Nieuwe Testament al duidelijk maakt.

Verlosser – voor Zijn volk Israël

In Lukas 1:68-79 profeteert de priester Zacharias, de vader van Johannes de Doper. Hoewel hij op hoge leeftijd nog een zoon krijgt, is het niet deze zoon die al zijn gedachten in beslag neemt.

Hij gaat, vervuld van de Heilige Geest, in de verzen 68-75 allereerst in op de komst van het nog ongeborn Kind Jezus. Zacharias ziet dat Hij Degene is Die voor Zijn volk verlossing bereid heeft. En met dit volk bedoelt Zacharias het volk Israël. Profetisch

spreekt hij hier al over het resultaat en doel van de komst van de Heere, hoewel Hij nog niet eens geboren was. De Heere Jezus zou Zijn volk bevrijden van vijanden (vs. 71, 74). Deze bevrijding was echter nog niet gebeurd, toen de Heere hier op aarde was. Ze zal pas plaatsvinden, wanneer Hij opnieuw (na de grote verdrukking, net voor het Duizendjarige Rijk) hier op aarde verschijnen zal. Dan zal Hij de Verlosser voor Zijn volk Israël zijn op wie destijds al het Godvrezende overblijfsel wachtte (zie Luk. 24:21).

Verlosser – voor ons

De Heere Jezus zal als Verlosser voor Zijn volk Israël hier op aarde verschijnen, wanneer Hij in macht en grote heerlijkheid komt. Het werk aan het kruis vormt ook de basis waarop Hij dit volk weer zal aannemen.

Maar ook voor ons is de Heere Jezus de Verlosser geworden. Hier was Zijn macht (met alle eerbied gezegd) niet voldoende. Voor deze verlossing moest onze Heere en Heiland Zichzelf overgeven! Wanneer we dit goed in ons hart overdenken, zal het voor ons des te meer betekenen dat Hij onze Verlosser is.

Verlosser – van onze schuld

Iedereen weet dat wij, of we nu oud of jong zijn, zondigen. Wie dit niet zo duidelijk ziet, zou in alle rust eens Romeinen 1:18-3:20 aandachtig moeten lezen. De mens staat voor de heilige God,

'Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus'

Rom. 3:23-24.

zoals ook de knecht in Mattheüs 18:23-34 voor de koning staat. Die man had een uitermate grote schuld, die hij betalen moest. Zo hebben wij ook door onze zonden een grote schuld tegenover God, die wij betalen moeten. De heilige God eist dit van mij en van jou! Maar ook wij moeten vaststellen dat wij deze schuld onmogelijk kunnen betalen. Wat nu?

Godzijdank! Wanneer je in Romeinen 3 vanaf vers 21 verder leest, vind je wat God gedaan heeft om ons van deze schuld te bevrijden. Daar staat: '... en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus' (vs. 24). Zonder ons toedoen heeft God ons door Zijn genade gerechtvaardigd. En dat kon Hij alleen door de verlossing die er in de Heere Jezus is. Onze Heiland heeft ons bevrijd van onze schuld, doordat Hij onze Verlosser geworden is. Hij heeft ons vrijgekocht, voor ons betaald, ja, ons verlost!

Verlosser – door Zijn bloed

Dat wij de verlossing door de Heere Jezus hebben, als wij in Hem geloven, zegt ook 1 Korinthe 1:30. Maar nu willen we erover nadenken hoe Hij de verlossing volbracht heeft. Tenslotte heeft de Heere Jezus inderdaad een prijs voor deze verlossing betaald. En het is een prijs die elke

denkbare waarde te boven gaat. In 1 Petrus 1:18 lezen we: 'In de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die

u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam'. Hier staat het helder: de prijs voor onze verlossing van onze schuld tegenover God was en is het bloed van de Heere Jezus (zie ook Ef. 1:7). Geen materiële prijs zou de schuld kunnen wegnemen. Nee, het moest het kostbare bloed van het Lam zijn. Daarmee wordt de overgave van het leven van de Heere Jezus in de dood bedoeld.

Hij was in alles – in Zijn motieven, gedachten, gezindheid – absoluut rein en onbevlekt. En Hij was zonder zonde (zonder ook maar iets verkeerd).

Daarom kon dit reine bloed ons verlossen van onze zonden, het symbool van dat Hij Zijn leven opgaf. Door het geloof in het werk van de Heere Jezus ontvangen wij de verlossing. Heb jij al persoonlijk aanspraak gemaakt op dit kostbare bloed van de Heere Jezus om van je schuld bevrijd te worden? Zo ja, laten we Hem er dan voor bedanken dat Hij onze Verlosser is geworden. Want het geven van Zijn leven voor ons was de prijs die voor onze schuld betaald moest worden (Mark. 10:45)!

Verlosser – van ons lichaam

In de Brief aan de Romeinen vinden we nóg een tekst die over de verlossing spreekt. En hier is het weer een andere verlossing: de verlossing van ons lichaam, een fysieke verlossing.

In Romeinen 8, waar we te maken krijgen met de vele zegeningen van de Christen, spreekt de apostel vanaf vers 19 over de schepping. Wie waakzaam en opmerkzaam is, beseft dat de zonde alle dingen in de

schepping heeft meegesleurd. Ja, de hele schepping zucht, en wacht totdat ze zelf ook bevrijd zal worden (vs. 21-22).

Ook wij als gelovigen ondervinden in het leven op aarde op allerlei manieren vele moeilijkheden en krijgen te maken met lijden. Ja, zelfs aan ons lichaam merken we dat de zonde alles bedorven heeft. En zo wachten ook wij, net als de schepping, op de bevrijding. In vers 23 wordt dit 'de verlossing van ons lichaam' genoemd. Wij zullen dan, wat ons lichaam betreft, het zoonschap volkomen ervaren. Natuurlijk zijn wij ook nu al zonen van God (Ef. 1:5). Maar dit zoonschap is op deze aarde nog niet openlijk zichtbaar. Dat zal gebeuren, wanneer de Heere Jezus met ons op deze aarde zal terugkomen om hier Zijn Vrederijk te vestigen. Wij zullen dan niet meer het oude lichaam bezitten, maar dankzij de verlossing van onze Heere een nieuw lichaam hebben. Dat lichaam zal gelijkvormig zijn aan dat van de Heere Jezus, en dus volledig vrij van zonde. Met het oog op die toekomstige dag van verlossing zijn wij al door de Heilige Geest verzegeld (Ef. 4:30).

Wat een bewonderenswaardige zorg van onze Heere! Hij heeft niet alleen alles goed gemaakt met betrekking tot onze zonde(n), maar ook met het oog op ons lichaam weten we dat we nog volkomen verlost zullen worden.

Wat een Verlosser hebben wij! Wat een verlossing heeft Hij door Zijn sterven aan het kruis voor ons bewerkt! Laten we Hem, onze Verlosser, daarvoor prijzen!

Christoph vom Dorp

Goed bedoeld

Markus doet verslag van een melaatse die door de Heere Jezus genezen werd (Mark. 1:40-45), maar die onmiddellijk na zijn genezing precies dat deed wat de Heere hem verboden had. Is dat niet merkwaardig?

Zeker, de Heere had Zich duidelijk uitgedrukt. De aanwijzing was: 'Denk erom dat u tegen niemand iets zegt'. Het ontbrak niet aan nadruk: '... nadat Hij hem streng vermaand had'. Was de genezen man dan niet dankbaar voor wat hij meegemaakt had? Hij had in geloof een beroep op de macht van de Heere gedaan en had gezegd: 'Als U wilt, kunt U mij reinigen'. Daarop had de Heere heel nadrukkelijk bewezen dat Hij dat inderdaad 'wilde': 'Jezus, innerlijk met ontferming bewogen, stak Zijn hand uit, raakte hem aan en zei tegen hem: Ik wil het, word gereinigd!' Meteen week de melaatsheid van hem en werd hij gereinigd. We kunnen er zeker van zijn dat deze gebeurtenis hem niet koud liet. En zo begon 'hij veel dingen te verkondigen en de zaak overal bekend te maken'. Hij bedoelde het vast en zeker goed. Hij wilde

dat velen de Heere zouden leren kennen Die hem zo geweldig geholpen had. Het kon toch alleen maar goed zijn, wanneer zo veel mogelijk mensen er ook maar iets van zouden horen?!

Zo had hij het in ieder geval bedacht. Maar hij had beter naar het woord van de Heere kunnen luisteren. Wij lezen

namelijk dat de Heere Jezus vanwege deze ongelukkige propaganda 'niet meer openlijk in de stad kon komen'. Het nieuws over de genezen man trok een grote mensenmassa aan. Velen kwamen uit nieuwsgierigheid en er kwamen vast ook velen die zelf genezen wilden worden. De Heere Jezus daarentegen was in de eerste plaats gekomen om te prediken, niet om te genezen. 'Laten wij naar de naburige plaatsen gaan, opdat Ik ook daar predik, want daarvoor ben Ik uitgegaan', had Hij gezegd (1:38). Hij bewees grote barmhartigheid en genas velen die in grote nood waren, maar het ging Hem allereerst om het echte werk aan de ziel. Voor dit werk, het prediken in de stad, vormde die mensenmassa, die genezing zocht, eerder een hindernis. Nu kon de Heere niet meer in de stad werken.

Dat had de genezen man zeker niet bewust zien aankomen. Maar hij zou voor deze fout bewaard gebleven zijn, als hij de eenvoudige aanwijzing van de Heere had opgevolgd.

Natuurlijk wil God dat Zijn kinderen Hem niet alleen automatisch gehoorzamen, maar met inzicht. Toch kan het wel eens voorkomen dat een gelovige – juist een pasbekeerde – niet direct het 'waarom' van een aanwijzing uit de Bijbel begrijpt. In zo'n geval moet hij toch eenvoudig gehoorzamen. Dat laat deze interessante gebeurtenis heel aanschouwelijk zien.

Nog iets: wij mogen uit deze geschiedenis niet de conclusie trekken dat een Christen zijn mond moet houden, in plaats van zijn

Heere te belijden (Rom. 10:10). Dat gold trouwens ook voor de melaatse. Want ook al had de Heere Zijn redenen om hem destijds te verbieden er iets over te zeggen aan anderen, toch moest hij getuigenis afleggen tegenover de priester. Dan had deze namelijk moeten erkennen dat God Zelf gekomen was en onder hen was, want alleen God kon melaatsen genezen (2 Kon. 5:7). Maar helaas lezen we niet of hij deze opdracht uitgevoerd heeft.

Er moet altijd dankbaarheid getoond worden. Ben jij de Heere dankbaar voor

Golgotha, dankbaar dat Hij Zijn 'hand uitstreckte' en jou 'aangeraakt heeft' en gezegd heeft: 'Ik wil; word gereinigd!?' Dan kun je je dankbaarheid bewijzen, door Hem te gehoorzamen. Dat kun je doen door aan anderen te vertellen wat de Heere Jezus voor jou gedaan heeft of door er eenvoudig 'anders uit te zien', zoals bij de melaatse, die zich aan de priester moest tonen. Zo kun jij altijd een getuigenis zijn, op welk levensterrein ook.

Michael Hardt

Bijbelstudie

Handelingen

In dit nummer willen we onze korte Bijbelstudie-serie over de vier evangeliën en het Boek Handelingen afsluiten. In de vier evangeliën gaat het om het leven en het werk van de Heere Jezus hier op aarde – tot Zijn dood, Zijn begrafenis, opstanding en de Hemelvaart. In het Boek Handelingen gaat het erom hoe de verheerlijkte, in de hemel tronende Christus door de Heilige Geest Zijn getuigenis op deze aarde laat voortzetten.

‘Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde’ (Hand. 1:8).

De titel van dit vijfde Bijbelboek van het Nieuwe Testament brengt ons een beetje op een dwaalspoor. De titel ‘Handelingen der apostelen’ zelf is ook niet geïnspireerd. Zeker, in dit boek zijn de daden van de apostelen opgeschreven. Maar strikt genomen gaat het hier om de daden van de Heilige Geest. Daarvoor gebruikt Hij wie Hij wil (vgl. 1 Kor. 12:11). En in de begintijd van het Christendom, die in Handelingen beschreven wordt, zijn het vooral Petrus, Stefanus, Filippus, Paulus en Barnabas die de Geest van God als getuigen van de Heere Jezus inzet en vermeldt.

Het begint op kleine schaal, in Jeruzalem (Hand.1). Vervolgens breidt de ‘invloedsfeer’ zich langzamerhand uit naar heel Judea (Hand. 2-7), naar Samaria (Hand. 8) en tot aan het ‘einde van de aarde’ (vgl. Jes. 49:6). In het concrete geval van Paulus’ werkterrein waren dat Klein-Azië en Europa (Hand. 9-28)³.

De schrijver Lukas

Aan wie heeft de Geest van God opgedragen over Zijn daden te schrijven? Net als in de evangeliën blijft in het Boek Handelingen de auteur anoniem. Maar dat betekent niet dat wij hem niet kennen. Zowel het inleidende vers als de eerste alinea’s maken duidelijk dat het de schrijver moet zijn die ook het derde evangelie geschreven heeft – Lukas dus. Want het begin van het Boek Handelingen verwijst direct naar het Evangelie naar Lukas:

³ Er is nog een aantal andere unieke kenmerken of bijzonderheden waarvan een gedetailleerde behandeling te ver zou voeren en buiten het bestek van dit artikel zou vallen. Het is wél de moeite waard om de volgende aspecten eens te bekijken: de grote toespraken van Paulus en Petrus met hun indrukwekkende beschrijving van de Heere; de saamhorigheid en het vasthouden van de gelovigen, het ‘volharden’; het ‘vervuld zijn met de Heilige Geest’; de driemaal beschreven bekeringsgeschiedenis van de apostel Paulus, met telkens een toenemende intensiteit.

Lukas 1:1-5: 'Aangezien velen ter hand genomen hebben een verslag op te stellen van de dingen die onder ons volkomen zekerheid hebben, zoals zij die van het begin af ooggetuigen en dienaren van het Woord zijn geweest, aan ons overgeleverd hebben, heeft het ook mij goedgedacht, na alles van voren af aan nauwkeurig onderzocht te hebben, het geordend voor u te beschrijven, hooggeachte Theofilus, opdat u de zekerheid kent van de dingen waarin u onderwezen bent'.

Handelingen 1:1: 'Het eerste boek heb ik gemaakt, o Theofilus, over alles wat Jezus begonnen is te doen én te onderwijzen ...'.

Lukas is al heel vroeg erkend als de schrijver van dit boek. Hij was niet een van de twaalf discipelen, maar een reisgenoot van de apostel Paulus. Hij noemt zelf op geen enkele plaats in het Boek Handelingen zijn eigen naam. Maar het is interessant dat er vanaf hoofdstuk 16:10 steeds weer sprake is van 'wij' (21:1, 5; 27:1; 28:1). Dat laat zien dat hij kennelijk op de tweede zendingsreis van Paulus, waarover wij in de hoofdstukken 15:35-18:22 lezen, Paulus' metgezel is geworden en gebleven.

We lezen op drie plaatsen in het Nieuwe Testament over Lukas: hij was arts (Kol. 4:14) en blijkbaar geen Jood⁴. Daarmee is hij naast Job waarschijnlijk de enige schrijver in de Bijbel die geen Israëliet was.

Paulus had waardering voor Lukas (Fil., vs. 24). Daarom noemt hij hem in een tekst de 'geliefde' arts. Blijkbaar was Lukas een zeer gevoelig iemand. Hij bleef ook tot aan het einde toe bij Paulus, vermoedelijk tot aan diens martelaarsdood.

De structuur van het Boek Handelingen

Er zijn diverse mogelijkheden om dit Bijbelboek in te delen.

Enerzijds kun je bovengenoemde gedachte volgen en de uitbreiding van het evangelie als basis kiezen voor een indeling.

Een tweede mogelijkheid is om uit te gaan van de personen die erin voorkomen. Dan vinden we in de eerste twaalf hoofdstukken vooral de dienst van de apostel Petrus en in de hoofdstukken 13-28 heel speciaal de dienst/roeping van de apostel Paulus.

Nog een andere mogelijke indeling zou er zo uit kunnen zien:

1. Hoofdstuk 1-7: Jeruzalem, het religieuze centrum, met als arbeiders Petrus, Jakobus, Johannes en Stefanus. Het (voorlopig) laatste aanbod van genade aan de Joden wordt door hen afgewezen op het moment dat Stefanus wordt gestenigd.
2. Hoofdstuk 8-12: Saulus wordt uit de religieuze wereld geroepen, maar Petrus blijft met zijn dienst op de voorgrond en Jeruzalem blijft nog het centrum vanwaar de verspreiding van het Evangelie uitgaat.
3. Hoofdstuk 13: Het werk van Paulus onder de heidenen, inclusief zijn drie zendingsreizen. Daarbij is Antiochië het uitgangspunt van het werk.
4. Hoofdstuk 22-28: Paulus als gevangene; zijn reis van Jeruzalem naar de keizer in Rome.

⁴ In ieder geval wordt hij in Kol. 4:11,14 bij de opsomming van de broeders niet samen met de Joden genoemd, maar met Demas. Daaruit is geconcludeerd dat hij een 'heiden-Christen' was. Zijn naam is ook van Griekse oorsprong.

Historische vermelding van leerstellig belangrijke waarheden

In het Boek Handelingen wordt een serie belangrijke gebeurtenissen en feiten genoemd, zonder dat de leerstellige betekenis ervan in detail wordt uitgelegd. Dat gebeurt later in de brieven – in het bijzonder door Paulus. Het is in dit verband belangrijk te weten dat het bij het Boek Handelingen om een overgangperiode gaat. Het door God ingestelde Jodendom wordt – in ieder geval voor een tijd – aan de kant gezet om plaats te maken voor het Bijbelse Christendom. Daarmee wordt de tijd van de wet afgelost door de bedeling van de genade. Deze verandering vindt principieel heel plotseling plaats, maar God laat in Zijn barmhartigheid toch toe dat Zijn volk en Zijn dienstknechten voor een bepaalde tijd de kenmerken van het Jodendom nog niet terzijde schuiven. We vinden de apostel Paulus steeds weer in de synagogen. Ook houden hij en anderen nog vast aan bepaalde Joodse gebruiken. Daarom mogen we niet in de fout vervallen bepaalde details uit het Boek Handelingen tot leerstellige hoekstenen en pijlers van het Christendom te maken, wanneer ze niet hun leerstellige basis in de Brieven vinden.

In het volgende gedeelte worden er een aantal belangrijke gebeurtenissen en voorbeelden genoemd die in de brieven van Paulus, Petrus en Johannes nader uitgelegd worden.

● **De komst van Heilige Geest:**

In hoofdstuk 2 worden uitvoerig de komst van de Heilige Geest en de tekenen die daarmee verbonden waren, beschreven. De Heilige Geest kwam op alle apostelen, die in een huis bijeen waren, afzonderlijk, en er verschenen

tongen als van vuur, die zich op ieder van de aanwezigen neerzeten. Tegelijk werd echter ook het hele huis vervuld met de Heilige Geest. Later, in de brieven van Paulus (bijv. 1 Kor. 3:12; 6:19; 12; 14) lezen we dat de Heilige Geest zowel in iedere gelovige persoonlijk als in de Gemeente als geheel woont. En deze Heilige Geest werkt door en in Zijn dienstknechten tot welzijn van de Gemeente en de ongelovigen.

● **Het spreken in talen en het verrichten van wonderen:**

Bij een aantal gebeurtenissen verrichten de apostelen wonderen en spreken ze in tongen; bijv. 2:5-13; 3:1-10; 9:32-43; 14:8-18; 28:1-6.

Door 1 Korinthe 12-14 weten we dat er in de kracht van de Heilige Geest in tongen gesproken werd en wonderen gedaan werden. Het ging dus om een gave van de Heere. Het was een teken voor de ongelovigen (1 Kor. 14:22), niet voor de gelovigen. Deze gave is vanzelf opgehouden (1 Kor. 13:8), en was al in de tijd waarin de Hebreeënbrief geschreven werd verleden tijd (Hebr. 2:4).

● **De Gemeente, Kerk:**

Daaronder verstaat de Schrift alle mensen die tussen Pinksteren en de wederkomst van de Heere Jezus Hem als hun persoonlijke Redder hebben aangenomen (vgl. Hand. 20:28; Ef. 5:25).⁵

De Gemeente is op de Pinksterdag (Hand. 2) ontstaan, toen de Heilige Geest op deze aarde kwam en de gelovigen tot één Lichaam doopte (1 Kor.12:13). Wij vinden in het verloop van het Boek Handelingen een verslag van de vroege kerkgeschiedenis – de

⁵ De beide andere zienswijzen in de Bijbel betreffen alle gelovigen op één plaats (1 Kor. 1:1), en alle gelovigen die in een bepaald ogenblik op aarde leven (Ef. 4:4).

enige die geïnspireerd is. Maar de leer over de Gemeente vinden we niet in dit Boek, maar in de brieven aan Efeze, Kolosse en 1 Korinthe.

- **De gedachtenismaaltijd (het Avondmaal):**

In hoofdstuk 2:42 lezen we voor de eerste keer dat de gelovigen volhardend het brood braken. Deze plechtige handeling vinden we daarna steeds weer terug. Het heeft er in het bijzonder de schijn van dat de apostel Paulus herhaaldelijk een paar dagen in een bepaalde plaats bleef om daar deel te kunnen nemen aan de gedachtenismaaltijd van de Heere (bijv. 20:6-7; 21:4). De betekenis van het Avondmaal wordt in 1 Korinthe 10 en 11 uitgelegd.

- **De doop:**

In het verloop van de Handelingen komen we steeds weer afzonderlijke personen en gezinnen (gezinsleden en dienstpersoneel) tegen die gedoopt worden (bijv. 2:37-41; 8:12; 10:48; 16:15, 33). De betekenis van de doop – waardoor wij o.a. daar één worden met de gestorven en begraven Christus – vinden we echter pas in de brieven (o.a. Rom. 6:3-4; Gal. 3:27; 1 Petr. 3:21).

- **Gods Koninkrijk:**

Steeds weer zien we dat de dienstknechten van de Heere het Koninkrijk van God verkondigen (8:12; 14:22; 19:8; 20:25; 28:23,31). De geestelijke betekenis verklaart Paulus later (bijvoorbeeld in Rom. 14:17; 1 Kor. 4:20 en 6:9-10). Verder komen de inhoudelijke toekomstige aspecten aan bod (bijv. in 1 Thess. 2:12; Kol. 1:13; 2 Tim. 4:1, 18 (Paulus); 2 Petr. 1:11, 16-19 (Petrus) en in de Openbaring (Johannes)).

- **De Christelijke vrijheid:**

In hoofdstuk 15 wordt het twistpunt behandeld of Christenen die zich vanuit het heidendom bekeerd hebben, besneden moeten worden en de wet moeten onderhouden. Deze kwestie wordt door de oudsten en apostelen samen opgehelderd. De gelovigen zijn alleen verplicht zich te onthouden van afgodenoffers, van bloed en het verstikte en van hoererij: dingen die, onafhankelijk van het Jodendom, door God verboden waren. In zijn brieven (bijv. Rom.14; 1 Kor. 8-10) gaat Paulus uitvoerig in op de Christelijke vrijheid.

In het volgende gedeelte wordt ingegaan op bijzonderheden van de Handelingen.

Eerste bijzonderheid: Genesis en Handelingen

Allereerst zijn er – zoals waarschijnlijk in elk Bijbelboek – interessante ‘aanknopingspunten’ met het ‘Boek over het begin’: Genesis.

Misschien zijn deze aspecten niet dwingend; ze kunnen echter prikkelen om zelf dwarsverbanden in de Bijbel te zoeken. Ongetwijfeld zijn er ook parallellen met andere Bijbelboeken te trekken (met name Exodus en Jozua). Dat is uiteindelijk alleen maar een verwijzing naar de Auteur van de Bijbel: God Zelf!

- Alle mensen zijn nakomelingen van Noach, want alleen zijn gezin overleefde de vloed (Gen. 6-9). Daarmee stamt ieder mens af van Sem, Cham of Jafeth. Uit Johannes 4:42 weten we dat de Heere Jezus de ‘Redder van de wereld’ is. Dit wordt in de Handelingen op symbolische wijze bevestigd. In hoofdstuk 8 vindt een Ethiopier, een kamerling, de Heere Jezus.

Hij is een nakomeling van Cham. In hoofdstuk 9 komt met Saulus, de latere Paulus, een nakomeling van Sem, tot geloof. In hoofdstuk 10 is het Cornelius, een nakomeling van Jafeth, die gelovig wordt.

- In Genesis 4 lezen we dat Abel door zijn broer Kaïn doodgeslagen wordt. Maar God geeft een 'vervanger', doordat Hij Adam en Eva een nieuw kind schenkt: Seth. Deze naam betekent 'vervanger'.
In de Handelingen lezen we dat Stefanus, misschien wel Gods grootste getuige hier op aarde, gestenigd wordt. Maar God geeft een vervanger. Want de opdracht om van een hemelse en verheerlijkte Christus te getuigen, wordt aan de apostel Paulus opgedragen.
- Over Melchizedek lezen we een heel speciale historische gebeurtenis: hij had van God de opdracht gekregen om Abraham te zegenen, toen deze Lot uit gevangenschap had bevrijd (Gen. 14). Nadat Melchizedek Abraham innerlijk en uiterlijk gesterkt had, verdwijnt hij uit ons gezichtsveld. Iets dergelijks beleven we ook bij Ananias (Hand. 9). Hij had een belangrijke opdracht te vervullen: Saulus van Tarsus na diens bekering de handen op te leggen, opdat hij weer zou kunnen zien, hem te dopen en te sterken. Daarna lezen we niets meer over dit nuttige werktuig in Gods hand.
- Zowel in Genesis als in Handelingen vinden we een grote scheepsreis. De tocht met de ark van Noach stelt de geschiedenis van het volk Israël voor, dat door grote verdrukkingen zal gaan, om in te gaan in het Duitzendjarige Vrederijk. De opmerkelijke

scheepsreis van de apostel Paulus in Handelingen 27-28 laat ons in miniatuurformaat de Kerkgeschiedenis zien, die door 'schipbreuk' en neergang gekenmerkt wordt. Uiteindelijk zullen de onbekeerde naambelijders – de Kerk – zelfs opgaan in het rooms-katholieke systeem – net zoals Paulus' scheepsreis in Rome eindigt.

- God schenkt de wereld zegeningen door gevangenschappen. Juist doordat Jozef gevangengenomen werd, kon hij in het land Egypte de 'redder van de wereld' worden (Gen. 41:45). Ook bij Paulus was dat zo. Alleen door zijn gevangenschap had hij de gelegenheid om een reeks brieven te schrijven, waarvan de inhoud anders door hem alleen in mondelinge vorm doorgegeven zou zijn, zonder dat tot op heden de gelovigen op deze aarde voordeel ervan zouden kunnen genieten.

Tweede bijzonderheid: de leiding in ons leven door de Heere

Nog een ander belangrijk punt dat wij steeds weer zien in de Handelingen is de leiding die Petrus, Paulus en anderen door de Heere Jezus ervoeren. Exemplarisch daarvoor in dit verband is hoofdstuk 16:6-10. We zijn misschien geneigd te veronderstellen dat de apostel Paulus altijd grote duidelijkheid had op al zijn wegen. Deze verzen laten echter zien dat ook hij voor zijn concrete opdracht en roeping altijd weer moest zoeken naar de wil van de Heere. Een keer verhinderde de Heilige Geest hem (we weten niet op welke manier) het evangelie te verkondigen (vs. 6). Daarna was het de Geest van Jezus (vs. 7) die het Paulus en zijn begeleiders verbood een bepaalde reis voort te zetten (hoe weten we niet). Ten slotte had Paulus een nachtgezicht.

En hier vond hij het nodig met zijn vrienden te overleggen over de consequenties, want we lezen: 'Toen hij nu dit visioen gezien had, probeerden wij meteen naar Macedonië te reizen, omdat wij eruit opmaakten dat de Heere ons geroepen had aan hen het Evangelie te verkondigen' (16:10). Ook hier lezen we dus niets over absolute zekerheid, maar over 'concluderen'. Dat laat ons zien dat de grote apostel Paulus uiteindelijk met dezelfde vragen te maken had als wij. En dat spoort ons allemaal aan door de Heilige Geest, de Geest van Jezus, de weg van de Heere te ontdekken. Dat vereist ongetwijfeld veel gebed.

Derde bijzonderheid: het open einde

Ten slotte wil ik wijzen op het 'open einde' van dit Bijbelboek. De laatste beide verzen van hoofdstuk 28 laten ons een gevangengenomen apostel zien. Uit andere teksten weten we dat hij weer vrijgekomen is. Waarom wordt er in dit Boek niets mee gedeeld over deze vrijlating? Een mogelijk antwoord kan zijn dat de 'daden van de Heilige Geest' destijds niet afgesloten werden, ook niet met het overlijden van de apostel Paulus. Toen God dit uitverkoren werktuig tot Zich riep, ging Hij toch door met Zijn werk: door andere dienaren op deze aarde. En iedereen die de Heere Jezus toebehoort, mag, ja, moet verdergaan met het dienen. Hierover wordt in beide verzen verteld: 'Paulus bleef twee volle jaren in zijn eigen gehuurde woning, en ontving allen die naar hem toe kwamen. Hij predikte het Koninkrijk van God en gaf onderwijs over de Heere Jezus Christus, met alle vrijmoedigheid, ongehinderd'.

Vragen voor persoonlijke Bijbelstudie

- Wie is de schrijver van dit Bijbelboek?
- Waarom heeft God juist hem uitgekozen?
- Wie is de hoofdpersoon in dit Bijbelboek?
- Welke mensen hebben een heel belangrijke rol in het Boek Handelingen?
- Zijn daar redenen voor?
- Hoe is de structuur van dit Boek?
- Waarom is dat zo?
- Handelingen heeft aanknopingspunten met Genesis. Maar je kunt ook verbanden leggen met het Boek Jozua. Waarom eigenlijk? En welke punten van overeenkomst zijn er?
- Welk verband bestaat er tussen Handelingen en de brieven die daarop volgen?
- Er staan in dit Boek enkele grote toespraken. Welke? En waar gaan ze over?
- De scheepsreis zouden we met de kerkgeschiedenis kunnen vergelijken. Welke parallellen zie je?
- Waarom heeft dit Boek zo'n eigenaardig slot?

Manuel Seibel

Verdelgt God de goddelozen?

VRAAG: 'Hij zal hun onrecht op hen doen terugkeren, Hij zal hen in hun slechtheid ombrengen, de HEERE, onze God, zal hen ombrengen' (Ps. 94:23).

Worden de goddelozen dus wél verdelgd? Dat zou toch aansluiten bij de leer van de Jehova's Getuigen?!

ANTWOORD:

Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald is met 'verdelgen', heeft ook de betekenis van 'afsnijden'. De psalmist ziet in dat er nooit een verbinding kan zijn tussen de troon van God en de 'troon van het verderf' (vs. 20). God zal de goddelozen uiteindelijk 'afsnijden' of vernietigen, d.w.z. een eind maken aan hun goddeloos handelen en hen bestraffen.

Deze hoop troost het gelovige overblijfsel in Israël, dat in de toekomst onder de regering van de antichrist vervolgd zal worden en te lijden zal krijgen. God, de Rechter van de hele aarde, zal hun ten slotte recht verschaffen.

Zoals je al schrijft, kan het woord 'vernietigen' nooit de betekenis van 'volledig vernietigen' hebben, in de zin dat hun bestaan ophoudt. Die valse leer staat in tegenstelling tot de heldere uitspraken van de Bijbel dat de goddelozen een eeuwig oordeel in de vuurzee wacht, wanneer ze zich niet berouwvol bekeren.

Michael Vogelsang

Religieuze vervolging

VRAAG: Waarom worden ware Christenen en zendingswerkers altijd alleen door de religieuze leiders aangevallen en belasterd (Hand. 14)?

ANTWOORD:

We kunnen zeker niet in het algemeen zeggen dat Christenen en Christelijke zendingswerkers alleen door religieuze leiders aangevallen worden. Eigenlijk is dat in Handelingen 14 nu juist niet het geval. Hier zijn het heel in het algemeen 'de ongelovige Joden' (vs.2); een gedeelte van de 'stadsmenigte' (vs.4) en de 'Joden' (vs.19) – zeker ook 'met hun leiders' (vs.5). Dan denk ik niet aan de Christenvervolging door heidense heersers (bijv. in het oude Rome of in communistische dictaturen).

Toch heb je in principe wel gelijk. Een groot deel van de Christenvervolging ging en gaat uit van religieuze bestuurders.

Dat valt makkelijk na te gaan: de Christenvervolging begon bij de Heere Jezus Zelf, liep via de inquisitie en andere zgn. 'kettervervolgingen' en gaat tot in onze dagen verder.

Om je vraag naar het 'waarom' te beantwoorden, wil ik twee voorbeelden uit het leven van de Heere Jezus aanhalen: 'Toen nu de Heere merkte dat de Farizeeën gehoord hadden dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes ... (Joh. 4:1). 'Want hij wist dat de overpriesters Hem uit afgunst overgeleverd hadden' (Mark. 15:10).

Hier wordt duidelijk dat afgunst en de angst om macht en invloed te verliezen de motieven zijn die steeds opnieuw religieuze leiders ertoe gebracht hebben om ware Christenen te vervolgen en de verbreiding van het Evangelie te verhinderen.

Michael Vogelsang

De wraak van de kippen
Madonna heeft op haar Engelse landerijen de jacht verboden, omdat ze bang is voor de wraak van de wedergeboren patrijzen. Zoals de Mail on Sunday berichtte, zou de Amerikaanse zangeres er bezwaar tegen gemaakt hebben dat ze de op haar landgoed doodgeschoten vogels in een nieuwe gedaante zou kunnen tegenkomen.
Bron: Allgemeine Zeitung

Mensen verkondigen in alle openheid de grootst mogelijke onzin en bijgeloof. En wij? Wij schamen ons vaak om van ons geloof te getuigen. Waarom eigenlijk?

Jezus Christus zegt: Ik ben de goede Herder
'Ik ben de goede Herder; de goede Herder geeft Zijn leven voor de schapen' (Joh. 10:11).

We kennen ze allemaal wel, de afbeeldingen op kalenders en posters: een herder met zijn kudde, misschien met een lam op de arm. Een landelijke idylle. Nu denken sommige lezers (vooral jongens) vast en zeker: zo'n plaatje is te vredig; dat is niet 'mannelijk' genoeg. Maar wacht even! Het leven van een herder in Bijbelse tijden was allesbehalve idyllisch en vredig. Het leven van de schapen werd voortdurend blootgesteld aan gevaren. En de Heere Jezus spreekt hier over een herder die zijn leven overheeft voor de schapen. Als dat niet een beeld van moed, manmoedigheid en overgave is! En juist dát hebben wij nodig: iemand Die Zijn leven voor ons overgeeft. De Heere Jezus stierf als de goede Herder voor ons, Zijn schapen, aan het kruis. Hij stierf toch ook voor jou? Is Hij ook jouw Herder?

Het Methusalemgen lang leven op het spoor

De droom van een eeuwig leven. Methusalem bracht het toelichting. Maar na deze gebeurtenis was gauw was 120 jaar ongeveer. Sinds vele jaren proberen ze het spoor te komen. Nu heeft het biotechbedrijf deCODE geneeskunde leven ontdekt te hebben ... Stefansson houdt de ontwikkeling mogelijk: 'Waarom zou het van onsterfelijkheid. Het Mogen en voor een gezonde ouderdom zich - tenminste voorlopig -

Of het echt de moeite waard is te bezien. Maar in één ding verga hij zegt: 'De mens is nog ver weg. Teder mens bezit een onsterfelijke eeuwig leven zal doorbrengen een eeuwig leven' hoeft geen dra De manier waarop vind je in Jo

Om
Hee
Uv
wa
nat

**Genen – wetenschappers zijn het geheim van een
t spoor gekomen**

ewig leven is zo oud als de mensheid. De Bijbelse
het tot 969 jaar en stierf in het jaar van de zondvloed.
tenis nam de leeftijd van de mensen in rap tempo af. Al
ngeveer de maximale leeftijd.
eren wetenschappers het geheim van een lang leven op
Nu heeft Kari Stefansson, directeur van het IJslandse
DE genetics, bekendgemaakt het gen voor een lang
en ...
ntwikkeling van een levensverlengend medicijn voor
u het niet lukken?' Maar de mens is ver verwijderd
et Methusalemgen kan de levensverwachting verho-
de ouderdom zorgen. De levensduur van 120 jaar laat
pig – niet verlengen.

(Bron: Die Welt)

ard is om 120 jaar op deze aarde te leven, valt nog te
vergist de wetenschapper zich geweldig, namelijk als
ver van de onsterfelijkheid verwijderd'. Integendeel:
erfelijke ziel! De vraag is alleen maar waar hij zijn
ngen – in de hemel of in de hel. En de 'droom van
en droom te blijven, maar kan werkelijkheid worden.
in Johannes 3:16.

Om over na te denken

**leere, maak voor door
Uw genade mogelijk
wat voor door mijn
natuur onmogelijk is.**

**Geestelijk
'roggebrood'**
**'De liefde is niet
jaloers' (1 Kor. 13:4).
'Want waar afgunst
en eigenbelang
is, daar heersen
wanorde en allerlei
kwade praktijken'
(Jak. 3:16)**

Gedachten van Christiane

Gisteren voelde ik me weer eens echt down.
Alle ellende van deze wereld stortte zich uit
over mijn tienerleven. Alsof ik nog niet genoeg
problemen met mezelf heb! Soms komt ook
alles tegelijk: voor wiskunde een 5, bonje met de
leraar, spottende opmerkingen van klasgenoten
vanwege mijn geloof, de bus gemist, kletsnat
geworden en ga zo maar door! Waarom ik altijd?
Toen dook 's middags Anne op. Wij hebben
urenlang gekletst. Daar kon ik al mijn verdriet
kwijt.
Anne begrijpt mij. Zij is een echte vriendin. Dat
deed goed. Pas geleden las ik in de Bijbel het
vers: 'Een vriend heeft te allen tijde lief, en een
broeder wordt in benauwdheid geboren' (Spr.
17:17).
Ik heb in mijn 'persoonlijke versie' dit vers voor
mijn vriendin en zus gebruikt. Want het vers
geldt toch ook voor ons, zusters, of niet soms?

Tabitha – alleen maar een arme naaister?

Ik zou graag meer voor de Heere Jezus doen. Maar God heeft mij nu eenmaal geen gave gegeven zoals broeder X of zuster Y, daar kan ik niets aan veranderen'. Weleens gehoord of misschien zelf weleens gezegd?

Alleen maar arme naaister?

Elke Christen vraagt zich (hopelijk) weleens af hoe hij de Heere kan dienen en hoe zijn tijd daarbij zinvol kan inzetten. Toch hebben velen weleens de indruk dat ze niet zoveel voor hun Heere kunnen doen als ze graag zouden willen. Hoe komt dat?

Deze indruk kan bijvoorbeeld ontstaan, als wij een verkeerde voorstelling hebben van de 'dienst aan de Heere' en daaronder alleen zendelingen of Christenen in fulltime dienstverband verstaan. Maar ieder van ons mag op zijn werkplek of bij zijn taken in dienst van de Heere zijn, want in Kolosse 3:23 lezen we: 'Alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen'.

Het gaat er dus niet om dat we geestelijke gaven uitoefenen. Een schoolkameraad helpen die geen raad weet met zijn Engelse

grammatica, een moeder met kleine kinderen met haar strijkgoed of in de keuken helpen, boodschappen doen voor een oude buurbuurvrouw, of in je beroep je werk goed doen ... De lijst zou makkelijk langer te maken zijn, en het is allemaal werk voor onze Heere.

Een bemoedigend voorbeeld daarvan is Tabitha, over wie we in Handelingen 9:36-42 lezen. Laten we eens wat beter naar deze vrouw kijken, die van beroep naaister was.

Tabitha – alleen maar een arme naaister?

Een unieke vrouw

Tabitha was een discipelin van de Heere. De Bijbel heeft het vaker over mannen die discipelen waren. Zo waren er de discipelen van Johannes de Doper en de discipelen die de Heere volgden. Maar een discipelin? Dat is inderdaad iets bijzonders, want Tabitha is de enige vrouw in de Bijbel die zo genoemd wordt. Discipelen zijn mensen die alles van hun Heere willen leren. Ze willen gehoorzaam doen wat hun Meester zegt. En zo was het ook met Tabitha: zij wilde Christus Jezus, haar Meester, gehoorzamen.

Een vrouw die haar naam met ere droeg

Tabitha is een Aramese naam. In het Grieks luidt haar naam Dorkas, wat vertaald 'gazelle' betekent.

Gazellen zijn vlugge, taaie dieren, die behendig op rotsen kunnen klimmen. Misschien is haar naam wel een verwijzing naar hoe Tabitha gewerkt heeft. Want een kleine 2000 jaar geleden waren er in Joppe en daarbuiten veel mensen die hulp nodig hadden. Daarom moest Tabitha snel en behendig met naald en draad kunnen omgaan om de vele onderkleden en mantels op tijd klaar te hebben. Als ze als een slak door de straten had gelopen om stoffen en

naaigaren in te kopen, zou ze dat nooit gehad hebben. Dat Gods Woord ons de naam

Volg Mij!

van deze vrouw nadrukkelijk meedeelt, heeft zeker een betekenis. Iedereen die Christus in het geloof heeft aangenomen, wordt nu naar Zijn Naam een 'Christen' genoemd (vgl. Hand. 11:26). Dragen wij deze naam met eer?

Dader van het Woord

'Deze was overvloedig in goede werken, en in liefdegaven die zij schonk' (Hand. 9:36). Tabitha bracht in praktijk wat 1 Johannes 3:18 tegen ons zegt: 'Kinderen, laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid'. 'Een oproep die ook nu nog geldt!

God heeft aan ieder van ons iets gegeven waarmee wij anderen een plezier kunnen doen. Onverschillig of we goed kunnen koken of bakken, mooi zingen, geduldig luisteren of prima met gereedschap kunnen omgaan: er zijn altijd mensen die juist onze hulp nodig hebben. Moeten we deze taak, die vlak voor onze voeten ligt, niet eenvoudig op ons nemen?

Helaas is het bij ons vaak anders dan bij Tabitha. Als er een leuk uitstapje wordt gemaakt, zijn we direct van de partij. Maar als anderen hulp nodig hebben, zijn wij soms

Tabitha – alleen maar een arme naaister?

traag en gaat het moeizaam. Anderen helpen kan inspannend zijn, maar het maakt je wel blij.

Als wij het gevoel hebben dat wij het niet meer aankunnen, laten we dan denken aan wat de Heere Jezus in de laatste nacht voor Zijn overlevering tegen Zijn discipelen zei: 'Zonder Mij kunt u niets doen' (Joh. 15:5). Hij zal ons de nodige kracht geven om het werk tot Zijn eer te doen, wanneer wij het in afhankelijkheid van Hem doen en dicht bij Hem blijven.

Een vrouw die rijkelijk zaaide

De mensen die niets van de Heere Jezus wisten, vonden wat zij deed nauwelijks de moeite waard. En als het om geld en mooie kleren ging, waren ze bij haar ook zeker aan het verkeerde adres. Maar Tabitha bezat een rijkdom die niemand haar kon afnemen. Tabitha was rijk aan goede werken en aalmoezen.

Wij zijn vaak al tevreden, wanneer wij een keertje bereid zijn om te helpen. Elke dag één 'goede daad': dat is echt te veel gevraagd – zo denken wij. En het lukt ons vaak genoeg niet eens om minstens elke week iemand anders een plezier te doen en te helpen.

Waarom was dat bij Tabitha anders? Zij was vervuld met de liefde van de Heere Jezus. Omdat haar Heere en Heiland haar zo liefhad, dat Hij voor haar zonden aan het kruis van Golgotha gestorven was, kon zij deze liefde doorgeven en voor Hem werken. Omdat de Heere Tabitha zoveel geschenken had, kon zij ook aan anderen iets geven.

'God heeft een blijmoedige gever lief' (2 Kor. 9:7b).

Een vrouw die rijkelijk oogstte

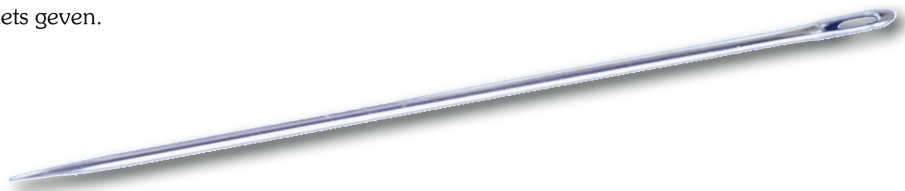
De mensen die God niet kenden, vonden het werk van Tabitha blijkbaar onogelijk. Zij naaide toch alleen maar onderkieren en mantels! Niets bijzonders, zou je denken.

Maar toen Tabitha stierf, waren veel mensen verdrietig. Wie moest het ontstane gat opvullen? In hun nood wendden ze zich tot Petrus, die juist in een stad in de buurt was. Alle weduwen die de werkzame liefde van Tabitha ervaren hadden, toonden de apostel de onderkieren en mantels die zij van Tabitha gekregen hadden. Dit getuigenis over de gestorven vrouw sterkte Petrus in het gebed. In Zijn genade zorgde de Heere ervoor dat Tabitha aan de gelovigen teruggegeven werd

En juist dit wonder van haar opwekking werd voor veel mensen in de stad Joppe de aanleiding om in de Heere te gaan geloven. Zo waardevol was de dienende houding van deze vrouw in de ogen van God!

Wat kunnen wij veel van van deze eenvoudige naaister leren! Zouden we niet vandaag nog (opnieuw) moeten beginnen om deze lessen in echt discipelschap in praktijk te brengen?!

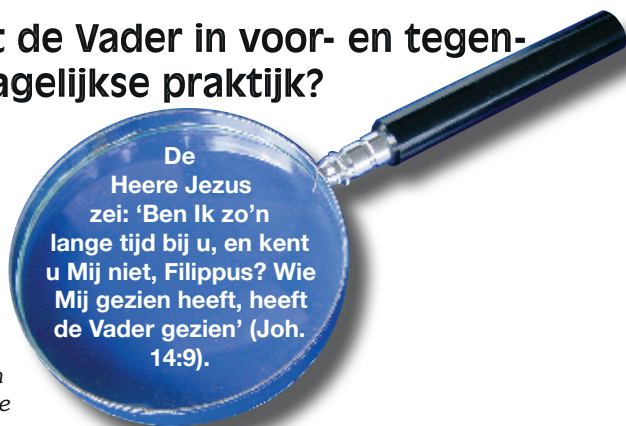
Stefan Busch

'Heere, toon ons de Vader'

Bidden tot de Vader in voor- en tegen- spoed – dagelijkse praktijk?

De meeste lezers zal het net zo vergaan zijn als de schrijver: sinds onze bekering richten we ons in ons gebed bijna altijd tot de Heere Jezus – tot Hem Die ons verlost heeft en tot Wie wij daarom ook altijd vrijmoedig bidden. Maar het valt toch op dat het Nieuwe Testament ons de toegang tot de Vader openbaart. Kennen wij deze Vader? En hebben wij al gezien dat Hij vanuit twee verschillende gezichtspunten beschreven wordt? Als we de 'voorstelling' van de Vader in het Mattheüs- en het Johannesevangelie tegenover elkaar plaatsen, helpt ons dat om ons inzicht in deze grote God en Vader te verdiepen. Om daarna met meer vertrouwen en ook meer inzicht tot Hem te bidden en Hem te loven.

1. Onze Vader in de hemel – de naam 'Vader' in het Evangelie naar Mattheüs

In het Oude Testament was God niet bekend als Vader. Wel wordt Hij op een paar plaatsen met 'Vader' aangesproken (bijv. Jes. 63:16), maar dan verwijst het altijd naar God als de oorsprong⁶ van alle dingen. Hij was niet geopenbaard als Vader van de Zoon van God⁷, noch als de Vader van Gods kinderen. Deze beide aspecten

worden pas in het Nieuwe Testament ont-huld.

In het Evangelie naar Mattheüs wordt de Naam van de Vader veelvuldig genoemd. En God wordt twintig keer in dit evangelie als onze 'Vader, Die in de hemel is' of als onze 'hemelse Vader' aangeduid⁸. Dit komt overeen met het milieu waarin de discipelen van de Heere Jezus – en ook wij – hier worden beschreven: zij dienen hun God in

⁶ In het Nieuwe Testament is dit in enkele teksten ook het geval, bijv. in Ef. 1:17 en Jak. 1:17.

⁷ De waarheid van de Drie-eenheid was immers nog niet geopenbaard in de tijd van het Oude Testament.

⁸ 5:16, 45, 48; 6:1, 9, 14, 26, 32; 7:11, 21; 10:32, 33; 12:50; 15:13; 16:17; 18:10, 14, 19, 35; 23:9.

Volg Mij!

het Koninkrijk der hemelen als trouwe getuigen, maar ze zijn op hetzelfde moment in een omgeving die Christus en God verwerpt.

Zo ondervinden ze tegenstand en veel problemen (vgl. de Zaligsprekingen in Matth. 5).

In deze situatie is het versterkend en beemoedigend om een Vader in de hemel te hebben Die voor ons zorgt en onze problemen kent. Tegelijkertijd verruimt ons blikveld zich, want de Heere Jezus Zelf noemt de Vader vaak Zijn Vader. Een aantal teksten verduidelijkt het karakter waarmee God voorgesteld wordt:

‘Onze Vader, Die in de hemelen is ...’ (6:9)

Elke volgeling van de Heere Jezus heeft deze persoonlijke relatie met Zijn Vader in de hemel en kan met al zijn zorgen en wensen bij Hem komen. Doen we dat ook?

‘Uw hemelse Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt’ (6:32)

Onze Vader in de hemel weet – zelfs veel beter dan wij – wat wij in ons dagelijks leven nodig hebben, kent de psychische en geestelijke behoeften. En Hij zal ons nooit in de steek laten. Laten we Hem vertrouwen!

‘Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is ...’ (12:50)

De Heere Jezus heeft met de prijs van Zijn leven aan de wil van Zijn Vader voldaan. En wij als Zijn discipelen hebben ook de verantwoordelijkheid om naar de wil van onze Vader te vragen en ernaar te handelen. Wanneer wij dat doen, bewijzen wij in de praktijk dat we een discipel van de Heere Jezus zijn, met Wie Hij gemeenschap heeft: ‘Wie de wil van Mijn Vader

doet, Die is mijn broeder en mijn zuster’ (12:50)!

‘Elke plant die Mijn hemelse Vader ... geplant heeft’ (15:13)

Eigenlijk waarschuwt de Heere op deze plaats voor mensen die weliswaar ook ‘geplant’ zijn in het Koninkrijk van God, maar later uitgerukt worden, omdat ze niet door de Vader zijn geplant. Maar het omge-

keerde geldt ook: de Vader Zelf heeft Zijn ‘hemelbloemen’, waarvoor Hij zorgt, die Hij laat groeien en tot Zijn eer laat bloeien. Laten we Hem elke dag voor Zijn zorg danken!

Het karakter van de Vader in de brieven

In een aantal gedeeltes in de brieven wordt God ook op deze manier als Vader voorgesteld:

- In Hebreëën 12:4-11 voedt de Vader ons op.
- In 1 Petrus 1:17 onderwijst de Vader, tot Wie wij bidden, ons.
- In Jakobus 3:9 prijzen wij de Heere en Vader.

Toegang tot God in nood

Heel vaak bidden wij tot God, wanneer wij in nood zijn of als wij voor problemen van anderen bidden.

Dan mogen wij 'met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip' (Hebr. 4:16). Misschien vat deze tekst de manier waarop wij God als Vader besproken hebben, op een begrijpelijke manier samen.

2. De naam 'Vader' in het Johannesevangelie

Meteen aan het begin van dit evangelie wordt de Heere Jezus beschreven als 'de Eniggeborene van de Vader' (1:14). Daar merken wij dat de blik op een heel andere 'dimensie' van de Vader gericht wordt. De Vader heeft een Zoon, van Wie Hij houdt. En wij worden als kinderen van God, die eeuwig leven hebben, betrokken bij deze liefdesrelatie. Dat kunnen de volgende teksten verduidelijken:

'Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen' (17:6)

De Heere Jezus heeft aan de discipelen –

Volg Mij!

en in een breder verband ook aan ons – de naam van de Vader geopenbaard. Een naam duidt in het Woord van God vaak op het wezen, het karakter, het optreden van een persoon. En zo heeft de Heere de Vader in Zijn wezen, Zijn natuur, bekendgemaakt. Hoe heeft Hij dat gedaan?

'Wat Ik van Hem gehoord heb, spreek Ik tot de wereld' (8:26)

Wat Hij gezien heeft (3:32) en van Zijn Vader gehoord heeft, heeft Hij aan ons, Zijn vrienden, bekendgemaakt (15:15). Hij had van de Vader de opdracht gekregen Zijn discipelen vertrouwd te maken met de gave van het eeuwige leven (12:49 e.v.). Wij kunnen dat misschien zo samenvatten: de Heere heeft de liefde, de sfeer van het Vaderhuis, naar ons toegebracht en aan ons geopenbaard. Wij hebben eeuwig leven en mogen als zodanig deelhebben aan deze sfeer en gemeenschap met de Vader en de Zoon hebben (1 Joh. 1:3-4).

'Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader' (20:17)

Deze tekst laat zien dat de beschrijvingen van de Vader die in het Johannesevangelie worden onthuld, ook voor ons gelden en dat wij daardoor ook gezegend kunnen worden. De opgestane Heere noemt Zijn Vader 'uw Vader'! Deze relatie heeft heerlijke consequenties, waarvan we er hier maar drie noemen:

'De Vader zoekt wie Hem zo aanbidden' (4:23)

Als wij de Vader en Zijn liefde tot de Zoon in dit evangelie, maar ook in andere delen van de Bijbel zien, worden wij dan niet vanzelf gemotiveerd deze Vader (en ook de Zoon, vgl. Joh. 5:23) te aanbidden? Hebben wij de Vader al zó 'gevonden'?

'Opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is, en Ik in hen' (17:26)

De Heere Jezus zegt in dit vers tegen Zijn Vader dat Hij ook na Zijn verlossingswerk niet zal ophouden de naam van de Vader aan ons bekend te maken.

De brieven van de apostelen, vooral die van Johannes, getuigen van deze dienst van de Heere. Maar vervolgens moet deze liefde van de Vader tot de Zoon ook in ons zijn – en de Heere moet in ons zijn.

Verbindt niet juist deze liefde, 'de band van de volmaaktheid' (Kol. 3:13), ons met elkaar? Als deze hemelse sfeer ons kenmerkt, zal het blijvende invloed op ons gedrag tegenover elkaar hebben. Hoe is het op dat punt bij ons gesteld?

'In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen' (14:2)

De heerlijke eindbestemming waar deze gemeenschap volmaakt zal zijn, is het Vaderhuis. De Heere Jezus heeft er een plaats voor ons gereedgemaakt. Binnenkort zal Hij ons tot Zich nemen in het eeuwige Huis van de Vader. Is dat een aantrekkelijk doel voor ons? Een doel dat ons gedrag nu beïnvloedt?

Het karakter van de Vader in de brieven

Er is een aantal gedeelten in de brieven waar deze bijzondere verhouding tot de Vader ter sprake komt:

- In Efeze 2:18 wordt de toegang tot de Vader door de Heere Jezus beschreven.
- in Efeze 3:14-21 bidt Paulus tot de Vader van de Heere Jezus Christus.
- in Kolosse 1:12-15 dankt Paulus deze Vader.

Toegang tot God in lofprijzing

De uitdrukking 'ingaan in het heiligdom' wordt in Hebreëën 4 in verband gebracht met onze noden. Dezelfde uitdrukking beschrijft in Hebreëën 10:19-22 ons voorrecht om God als aanbidders te loven en te prijzen. Kennen wij deze vorm van bidden – ook in ons persoonlijk leven? Dat hoeft geen extra gebed te zijn; we kunnen Hem als onderdeel van ons dagelijkse gebed; eenvoudig danken voor Zijn heilsplan en voor de gave van Zijn Zoon – dat zal ons een ander perspectief geven op ons gebedsleven!

'Abba, Vader' – in nood én in aanbidding

Misschien heeft de één of andere lezer de indruk dat de beide aspecten waarmee God, onze Vader, in deze twee evangeliën wordt voorgesteld, zo verschillend van elkaar zijn, dat er nauwelijks tegelijkertijd rekening mee gehouden kan worden. Maar de Heere Jezus sprak juist in Zijn grootste nood in Gethsémané Zijn God aan met 'Abba, Vader' – een uitdrukking van zeer grote vertrouwelijkheid. En wij hebben het voorrecht God met diezelfde vertrouwelijkheid 'Abba, Vader' te mogen noemen, op momenten van het hoogste geestelijke geluk (Rom. 8:15; Gal. 4:6).

Daaruit mogen wij concluderen dat 'onze Vader in de hemel' dezelfde Persoon is als Die wij als Vader van de Heere Jezus kennen. Laten we daarom voortdurend tot deze Vader bidden – in onze dagelijkse problemen en zorgen, en ook om Hem te prijzen!

Martin Schäfer

Oogcontact

Wanneer wij eens onderzoeken hoeveel de Bijbel te zeggen heeft over ogen en zien, dan zullen wij verbaasd staan over de grote hoeveelheid uitspraken. Dat is niet verwonderlijk. '... Want overduidelijk is het oog één van onze belangrijkste zintuigen, waarmee wij meer dan de helft van alle informatie uit onze omgeving waarnemen', volgens de Christenwetenschapper prof. dr. Werner Gitt.

Oogcontact

Al op de eerste bladzijden van de Bijbel wordt dit feit ons duidelijk getoond. 'De

schiedenis zien we hoe vaak het 'zien van de ogen' tot schade of tot nut was. Wij kunnen daarbij bijv. enerzijds aan Simson (Richt. 14:1-4) denken en anderzijds aan

vrouw (Eva) zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at' (Gen. 3:6).

In het verdere verloop van de Bijbelse ge-

Abraham (Gen. 18:2 e.v.; 22:13 e.v.).

Wij willen bij onze overwegingen eerst denken aan een speciale kant van het zien, die samenhangt met de invloed van het licht op het zien.

Om te kunnen zien is licht nodig

Eerzijds is voor het natuurlijke oog een bepaalde lichtsterkte vereist om iets te kunnen herkennen. Hoe meer de lichtsterkte afneemt, des te minder kunnen we bepaalde details waarnemen. Bij het ouder worden merken we dat het aanpassingsvermogen van het oog minder wordt. Het kan zich niet meer zo goed aanpassen aan de verandering in lichtsterkte.

We moeten er dus voor zorgen dat wij altijd genoeg licht 'op ons pad' hebben. Onze God heeft ons uit de duisternis in Zijn wonderbaar licht geroepen (1 Pet. 2:9). Nu is het onze plicht om ook inderdaad in het licht te leven. Dat wil zeggen: we moeten bij onze Heere blijven. Zo lezen we in Psalm 36:10: 'Want bij U is de bron van het leven, in Uw licht zien wij het licht'. Een andere psalmdichter heeft het om deze reden zo verwoord: 'Zend Uw licht en Uw waarheid; laten die mij leiden' (Ps. 43:3). Als 'kinderen van het licht en kinderen van de dag' (1 Thess. 5:5) zouden wij ook deze wens moeten hebben.

Wij moeten hierbij niet vergeten dat wij het zelf nauwelijks merken, wanneer de lichtsterkte om ons heen minder wordt, omdat het oog zich daarop instelt. Pas wanneer een gloeilamp steeds zwakker werd en is vervangen, stellen wij vast dat wij plotseling de details weer veel scherper kunnen zien. Het juiste licht vinden we alleen maar, als we de 'lamp van onze God' benutten. De lichtsterkte van deze lamp wordt nooit minder. 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad' (Ps. 119:105). En één ding is zeker: wanneer wij bij de Heere Jezus blijven, leven we ook heel praktisch in het licht, want Hij is het Licht. Hoe verder wij onszelf van Hem verwijderen, hoe donkerder het om ons heen wordt. In natuurlijk opzicht is dat niet anders. Dit licht

zal altijd een effect op ons hebben. Het biedt ons veiligheid, omdat wij de weg helder kunnen zien. En het geeft ons ook warmte. Er wordt zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament verteld over mensen die de tegenwoordigheid van dit licht zochten en daardoor veranderd werden. Wij mogen daarbij bijv. denken aan Mozes (Ex. 34:29), en aan Stefanus (Hand. 6:15).

De Heere Jezus is het Licht van de wereld en zal ook in de toekomst het Licht zijn. Over het hemelse Jeruzalem wordt gezegd: 'En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp. En de naties zullen in haar licht wandelen' (Op. 21:23-24).

Rechtstreeks oogcontact is nodig

Niet alleen gebrek aan licht beperkt ons in onze mogelijkheid om te zien, maar ook hindernissen die ons zicht belemmeren op iets wat we willen bekijken. Wij kunnen alleen maar zien wat niet door een obstakel aan het zicht onttrokken is. Dat hangt samen met het rechtlijnig verspreiden van het licht. We zien ook alleen die dingen dui-

delijk die zich binnen ons gezichtsveld bevinden, waarop onze blik dus rechtstreeks kan vallen. Dingen die aan de rand liggen, nemen wij min of meer onbewust waar.

In verband hiermee denk ik aan Psalm 32:8. Daar lezen we: 'Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan; ik geef raad, mijn oog is op u'. Daar zegt onze God tot ons dat Hij Zijn oog op ons richt. Dat is op zich al een zegen die wij nauwelijks voldoende waarderen.

De machtige God in de hemel neemt de omstandigheden van een individu waar en interesseert Zich voor diens levensweg. En Hij doet dat heel bewust. Daarbij moeten wij bedenken dat we Zijn raad alleen kunnen herkennen, als onze ogen op Hem gericht zijn. Als onze ogen in een heel andere richting dwalen, als wij met iets heel anders bezig zijn, zien wij helemaal niet in welke richting Hij ons met Zijn ogen wil sturen. Wij begrijpen wel dat we Hem in Zijn Woord moeten zoeken. Alleen als wij de Bijbel met die wens lezen: 'Heere, toon mij de weg, die ik moet gaan ... alleen dán zullen we wij deze 'oogwenk' in ons gewone leven ook heel praktisch waarnemen.

We moeten uit ons leven alle dingen wegruimen die ons zicht op Hem versperren. Dit maakt het volgende vers ons heel duidelijk: 'Maar uw ongerechtigheden maken scheiding tussen u en uw God, uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort' (Jes.. 59:2). Hoe eerder we met het opruimen beginnen, hoe beter het is, want dan zal de berg niet zo hoog worden.

Met gesloten ogen kun je niet zien

Wij moeten ook niet vergeten om onze ogen open te houden. Misschien denken we: logisch! Maar als we er eens serieus

over nadenken, moeten we inzien dat wij soms onze ogen sluiten voor verschillende zaken. We willen ze eenvoudigweg niet zien. 'Want het hart van dit volk is vet geworden en zij hebben met de oren slecht gehoord, en hun ogen hebben zij dichtgedaan, opdat zij niet op enig moment met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart begrijpen, en zij zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen' (Hand. 28:27). Geldt dit Bijbelwoord ook niet soms voor mij? Het gaat bij dit citaat uit het Oude Testament niet alleen om mensen die God niet kennen, maar om Gods volk. Positief bekeken zien wij in veel Bijbelteksten hoe er veel winst te behalen is als wij onze ogen op Hem richten. Omdat God Zich in de hemel bevindt, moeten wij onze ogen (geestelijk gezien) opheffen.

Laten we eens nagaan hoe vaak wij de woorden 'de ogen opheffen', kunnen vinden, d.w.z. de blik naar boven richten. Ik geef hier maar twee teksten uit het Oude en het Nieuwe Testament die als aansporing dienen om te gaan zoeken

- Psalm 123:1: 'Ik sla mijn ogen op naar U, Die in de hemel zit'.
- Mattheüs 17:8: 'Toen zij hun ogen op sloegen, zagen zij niemand dan Jezus alleen'.

Zolang Petrus maar zijn blik op de Heere Jezus richtte, was hij in staat om over het water te lopen. Toen hij echter op de storm en de golven zag, begon hij te zinken.

Wij hebben bijna allemaal wel eens meegeemaakt hoe onze blik verruimd werd, toen wij een berg opgingen. Wat een heerlijk panorama krijgen we dan te zien, na alle moeite die we gedaan hebben! Zo is dat ook in geestelijk opzicht. Hoe meer wij ons op de hoogte van het geloof begeven, hoe meer wij onze geloofsblik verbreden.

Een tekst in de profeet Jesaja drukt dat erg mooi uit: 'Uw ogen zullen de Koning aanschouwen in Zijn schoonheid. Ze zullen een wijd uitgestrekt land zien' (Jes. 33:17).

Samengevat kunnen we zeggen:

- ▶ Om oogcontact met de Heere Jezus te houden en door Hem veranderd te worden, kunnen wij niet in de duisternis, d.w.z. ver van Hem leven. Wij vinden Hem in de Bijbel. Gods Woord is het licht op ons pad, en in dit licht kunnen wij veilig op weg gaan. Wij zien dan de juiste richting en ook alle onef-

fenheden op de weg.

- ▶ Het is echter ook belangrijk naar Hem te kijken en op te merken in welke richting Hij ons met Zijn ogen wil sturen. Daarom moeten wij onze ogen daarheen richten waar Hij is, namelijk naar boven. En het aanschouwen van Hem Zelf zal altijd een uitwerking op ons en ons leven hebben.

Rainer Möckel

Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: 'Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.'

Johannes 8:12.

Naar welke kerk ga jij eigenlijk?

Gods Gemeente – deel 2

Jan gaat naar de katholieke kerk en Eva naar de PKN. Marlies gaat naar de evangelische gemeente en Rik 'naar de vergadering', zoals hij het formuleert.

En jij? Naar welke kerk ga jij eigenlijk? En waarom? Ik ga zelf naar geen enkele kerk (maar natuurlijk bezoek ik wel de samenkomsten van gelovigen). Ik ga ook naar geen enkele gemeente. En Bijbels gezien ook niet 'naar de vergadering'. Waarom niet?

Wat is de Gemeente of Kerk (niet)?

De Bijbel spreekt inderdaad van een Gemeente (Kerk, Vergadering).

In Efeze 5:25 staat: 'Zoals ook Christus de Gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven'. Hier wordt met 'gemeente' echt geen gebouw bedoeld. Want de Heere Jezus heeft Zich niet overgegeven voor een gebouw, maar voor mensen. Dat lezen we bijv. in Efeze 5:2.

Tot de Gemeente behoren alle mensen op wie dit feit van toepassing is: Jezus Christus heeft Zich voor hen overgegeven. Dat betekent heel eenvoudig: wanneer je gelooft dat de Heere Jezus voor jou, speciaal voor jouw zonden gestorven is, hoor je bij de Gemeente. Ze bestaat dus niet uit dode

stenen – zoals een 'kerkgebouw' – maar uit levende mensen, uit jou en mij en alle gelovige Christenen.

'Nou goed, dan ga ik dus niet naar de evangelische kerk, maar wij zijn wél die kerk! En jullie zijn de katholieke enz.'. Helaas voor velen, maar in Gods Woord vind je nooit een onderscheiding op basis van verschillende kerkrichtingen in een plaats of in een stad. Paulus vervolgde de Gemeente van God (1 Kor. 15:9) – niet een bepaalde kerkelijke stroming.

En de Heere Jezus heeft Zich voor 'de Gemeente' overgegeven. Daaruit kunnen we concluderen dat de opsplitsing van het Christendom in verschillende kerken, waar je ook zonder echte bekering bij kunt behoren, volledig on-Bijbels en puur menselijk is.

Volg Mij!

Voor God bestaat er maar één Gemeente! Tot Zijn Kerk behoren mensen uit alle 'kerken', 'gemeenten' en 'bijeenkomsten'. Maar wél alleen die mensen die in Jezus Christus als hun persoonlijke Redder geloven.

Bestaat die 'éne Gemeente' nu nog wel?

Bij sommige teksten in de Bijbel zouden we misschien de indruk kunnen krijgen dat de Gemeente toch een plaats is, een gebouw. Er is bijv. sprake van 'in de gemeente' (1 Kor. 14:19). Hier wordt concreet het bijeenkomen als gemeente bedoeld.

Maar waar moesten de mensen die bij die ene Bijbelse Gemeente hoorden, elkaar dán ontmoeten? Natuurlijk op een plaats, meestal in een ruimte, maar soms ook in de

openlucht (bijv. in tijden van vervolging). De Bijbel leert duidelijk dat de Gemeente van God ook als zodanig bijeen moet komen.

Omdat er aan het begin van het Christendom geen verschillende 'kerken' waren, kon er eenvoudig een brief naar een gemeente (bijv. in Rome) worden gestuurd. Het was duidelijk: die brief moest niet naar de Joden, niet naar het stadsbestuur, maar naar de Christenen gebracht worden. Zij kwamen vanwege hun grote aantal misschien in verschillende huizen bijeen, maar als geheel vormden ze de Gemeente van God in Rome. En daartoe behoorden alle mensen die in Rome die in de Heere Jezus geloofden. Zo'n brief zou nu helaas niet meer aankomen. Want de Christenen zijn over allerlei gemeenten, kerken en vergaderingen verstrooid: de katholieke, de evangelische, de ... Jammer! En toch blijft waar: God ziet – in onze woonplaats, maar ook wereldwijd – nog steeds Zijn Gemeente als een eenheid. En zo mogen en moeten wij haar ook zien en ernaar handelen.

Waarom is er maar één Gemeente?

Je kunt je natuurlijk terecht afvragen waarom de Bijbel maar over één Gemeente spreekt. Allereerst valt op dat de Heere Jezus Zelf maar over één (Zijn) Gemeente spreekt: 'Op deze rots zal Ik Mijn Gemeente bouwen' (Matth. 16:18). Hij had deze gedachte al eens eerder benadrukt in een gelijkenis: 'Ook is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman die mooie parels zoekt. Toen

hij één parel van grote waarde gevonden had, ging hij heen en verkocht alles wat hij had, en hij kocht hem' (Matth. 13:45 e.v.). De parel stelt hier symbolisch de Gemeente voor. De Heere Jezus spreekt hier niet van 'een parel', maar van één parel. Hij gebruikt het telwoord 'één' om te onderstrepen dat de koopman echt geen twee parels vond, maar ééntje. Het is dus belangrijk voor God dat de gelovigen op aarde een eenheid vormen.

Daarom spreekt het Nieuwe Testament maar van één huis van God, of van dé Bruid van Christus.

Een ander nieuwtestamenteisch beeld voor de Gemeente dat wij later nog nauwkeuriger zullen onderzoeken, plaatst de gedachte van de eenheid op de voorgrond:

'Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt' (1 Kor. 12:13). De Gemeente wordt dus met een lichaam vergeleken. Het menselijke lichaam heeft weliswaar vele ledematen, maar het functioneert toch als een eenheid – uitgaande van de hersenen, die onze bewegingen en gedachten coördineren. De voet kan niet onafhankelijk van de hersenen en van de hand bezig zijn, tenzij hij ziek is. Nee, alle ledematen vormen samen een eenheid.

En dat is ook bij het geestelijk lichaam zo waarover Paulus in zijn 1ste Brief aan de Korinthiërs spreekt. En door de ene Geest

van God is deze eenheid bewerkt. Het Hoofd van dit lichaam is de Heere Jezus Zelf: 'En Hij is het Hoofd van het lichaam, namelijk van de Gemeente, Hij Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden' (Kol. 1:18).

Wanneer het dus Gods wil zou zijn dat er meerdere gemeenten (kerken) zijn, dan zouden er ook meerdere Geesten van God en meerdere Christussen moeten zijn. Wij weten echter uit de Bijbel dat er maar één Geest van God en één Christus is. En met Hem zijn wij allemaal, die in de Heere Jezus geloven, verbonden.

Is de oecumene dan de beste oplossing?

We zouden tegenwoordig misschien tot de conclusie kunnen komen dat ook de oecumene een mogelijkheid is om de door God gegeven eenheid te realiseren en zichtbaar te maken. Of de Evangelische Alliantie, die in principe ook zo'n weg volgt. Moeten

wij dus de oecumene of dergelijke stromingen ondersteunen? Want dan hebben wij iedereen bij elkaar. Echt? Echt iedereen die in de Heere Jezus gelooft? En dan ook alleen maar ware gelovigen?

Hoe ziet het er in vele lid-kerken van de oecumene uit?? Onderwerpt men zich aan de uitspraken in Gods Woord? In de Gemeente van God is er maar één Hoofd – één Opperheer. En dat is de Heere Jezus Zelf (Ef. 5:23).

**‘Toch blijft het vaste fundament van God staan, met dit zegel: De Heere kent wie van Hem zijn, en: Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich verhouden van de ongerechtigheid’
2 Tim. 2:19.**

Waar andere hoofden erkend worden over de kerk – dáár vinden we niet de Gemeente van God. In ieder geval niet naar de wil van God. Ook daar kunnen soms zelfs veel gelovigen zijn – maar de basis van het gemeentelven is niet meer de Bijbel. De oecumene wil een eenheid vormen die veel groter is dan de Gemeente van God.

Iedereen is er welkom, zelfs atheïstische leden van deelnemende kerken en gemeenschappen.

Gods Woord geeft ons een heldere richtlijn voor de manier waarop we ons op dit punt hebben te gedragen: ‘Wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid?’ (2 Kor. 6:14).

Alleen al wanneer we zien wat er verkondigd en op moreel vlak getolereerd of ‘ingezegend’ wordt in bijv. protestantse kerken, die deel uitmaken van deze beweging, moeten we de oecumene verwerpen.

Eén Gemeente – is dat tegenwoordig nog haalbaar in de praktijk?

Heeft God dan de gedachten over de eenheid opgegeven? Godzijdank: nee, zeker niet! Want God beschouwt tot op de dag van vandaag alle mensen die het verlossingswerk van Jezus Christus persoonlijk hebben aangenomen, als de ene Gemeente. Ze is voor ons mensen niet meer als eenheid zichtbaar. Maar ze bestaat nog steeds. Juist in onze tijd geldt het woord: ‘Toch blijft het vaste fundament van God staan, met dit zegel: De Heere kent wie van Hem zijn, en: Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich verhouden van de ongerechtigheid’ (2 Tim. 2:19). Weliswaar kunnen wij lang niet meer alle gelovige Christenen kennen – helaas! Maar onze Heere kent ze allemaal.

Kunnen we dan helemaal niet meer samenkomen op basis van de Gemeente in één plaats of in een stad? Moeten we de versplintering van het Christendom dan maar voor lief nemen? Geldt de regel: moet iedereen voor zichzelf die Christenen uitzoeken die hem of haar het meest Bijbelgetrouw lijken? De oorspronkelijke gedachten van God – die zijn achterhaald?

Nee, het is tot op de dag van vandaag mogelijk om zo bijeen te komen, als God het gewild heeft! Want in 2 Timotheüs 2 staat over hen die zich afscheiden van ongerechtigheid en van mensen die ongerechtigheid dulden: 'Jaag rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede na, samen met hen die de Heere aanroepen uit een rein hart' (vs. 22). Daarvoor moeten we Gods Woord serieus nemen en ook voor onze tijd als vaststaand accepteren. En moeten we oprecht en met een zuiver hart naar de wil van God vragen. Dat houdt ook in dat ik bereid ben mij te laten corrigeren, wanneer mijn mening afwijkt van de uitspraken in de Bijbel.

Wie inziet dat er alleen sprake is van maar één Gemeente (Kerk), mag elke andere soort 'gemeente' opgeven en afstand nemen van de wirwar van splitsingen en afscheidingen. En hij mag op deze basis met een nieuw, verscherpt bewustzijn in de Naam van de Heere bijeenkomen met medegelovigen die ook naar eenheid streven (Matth. 18:20; 1 Kor. 11:18). Helaas is het in onze tijd zo dat gelovigen in heel verschillende groepen, zgn. gemeenten, kerken en vergaderingen bijeenkomen. Deze neergang is jammer genoeg niet meer te stoppen. Dat betekent echter ook dat niemand tegenwoordig kan beweren dat de plaats waar hij of zij met andere gelovigen bijeenkomt, dé Gemeente (Kerk, Vergadering) is.

Nee, je kunt hoogstens zeggen dat we op een plaats bijeenkomen waar gelovigen naar de principes van Gods Woord samenkomen, met de wens om te realiseren wat de Bijbel bedoelt met de 'Gemeente van God'. En in de hoop dat de Heere genade geeft voor deze praktische realisatie van Zijn wil.

'Gemeente' – een moeilijk thema, waarvan we hier maar een paar gedachten zijdelings

aansnijden.

'Gemeente' – een verdrietig onderwerp, omdat het ons onze eigen fouten toont.

'Gemeente' – een heerlijk onderwerp, omdat daardoor Jezus Christus, Zijn dood, Zijn opstanding en Zijn hemelvaart zo belangrijk worden. En wij falen; maar Hij nooit!

'Gemeente' – een belangrijk onderwerp, omdat die Gemeente voor Christus oneindig waardevol is.

'Gemeente' – hoor jij daar eigenlijk ook bij?

Manuel Seibel

In het volgende nummer: deel 3: Gods Gemeente – een wereldwijde eenheid

De rups

***‘Want wat zal het een mens baten als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt?’
(Mark. 8:36).***

Een zakenman had aanzienlijk succes geboekt en was er trots op. Op een morgen liep hij wat rond tussen de bloembedden in zijn tuin.

Daar zag hij een rups, die met grote moeite langs een stok omhoog probeerde te klimmen die naast een roos stond. De inspanningen van het kleine diertje boeiden de beschouwer, en hij wilde kijken of de rups echt helemaal de top van de stok zou bereiken.

Daarbij kwamen gedachten in hem op: ja, zo heb jij jezelf ook vaak moeten kwellen om hogerop te komen. Zo hard moest jij ook werken om te bereiken waar je nu bent. Maar het is gelukt, nu ben je boven!

En wat deed de rups? Precies: toen het diertje boven aangekomen was, draaide het zich meteen weer om en kroop het terug. Want daarboven was geen enkel groen blaadje te vinden. Het was maar een verdorde stok!

Deze eenvoudige belevenis maakte diepe indruk op de man. Hij vroeg zich af wat hij zelf eigenlijk bereikt had. Ook hij was op de ladder opgeklommen dankzij een hard leven, in de hoop een voorname positie te bereiken.

Maar was hij niet teleurgesteld? Wat had hij gevonden? Had hij met zijn geld en bezit innerlijke vrede kunnen kopen? Nu was het hoogtepunt van zijn leven voorbij, en hij wist: het gaat snel bergafwaarts. Zijn ziel was tot het diepst geraakt. Het werd hem volledig helder: hij moest iets anders hebben – iets waarvan de waarde boven deze tijd uitgaat.

Deze dag werd tot een keerpunt in zijn leven – door een rups.